

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

V JAROMĚŘICÍCH NAD ROKYTNOU
A MYSLIBOŘICÍCH

16. – 22. 10. 2011

Z obsahu:

Program misií

Humorně i vážně o misiích

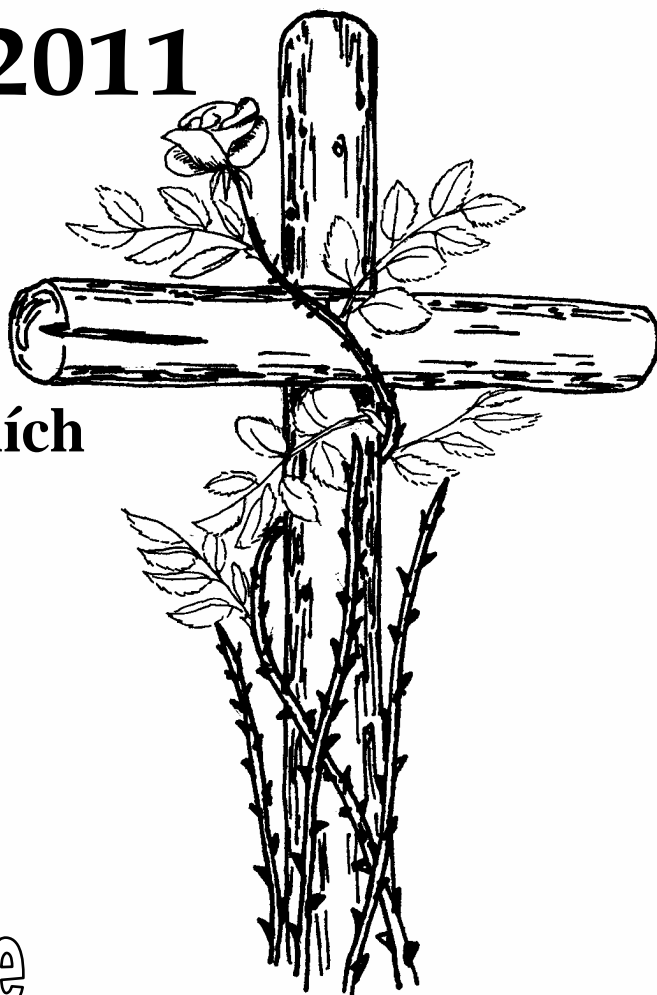
Kreslený comics

Historie misií

Heslo misií

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život! Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušnost se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Mons. Jindřich Bartoš** (56) – Znojmo – kostel sv. Mikuláše, děkan znojemský a vranovský, hlavní misionář a kazatel. Bude k dispozici i pro duchovní rozhovory v komplikovaných životních situacích.. Je vhodné se domluvit předem (mobil 603 290 082).
- **P. Milan Plíšek** (43) – Vranov nad Dyjí, víceděkan děkanství vranovského a znojemského, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupech, Bítově, Chvalaticích a Lubnici. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455, e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Marek Dunda** (42) - Vranov nad Dyjí, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech a Olbramkoste. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání a celou organizaci – včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742, e-mail marek@fatym.com).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (40) – kaplan ve Vranově nad Dyjí a farář ve Vratěnině. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743, e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (58) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (e-mail vranov@fatym.com).
- **Ladislav Kinc** (49) – trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970, e-mail kinc@biskupstvi.cz).

Mše svatá bude v misijním týdnu v těchto obcích:

Blatnice – úterý 16⁰⁰ – kulturní dům

Přilozany – pondělí 15³⁰ – u Kopečků u kapličky

Ratibořice – pondělí 16⁰⁰ – v kapli

PROGRAM LIDOVÝCH MISÍ

Jaroměřice nad Rokytnou

NEDĚLE 16. 10. 2011

7³⁰ mše svatá

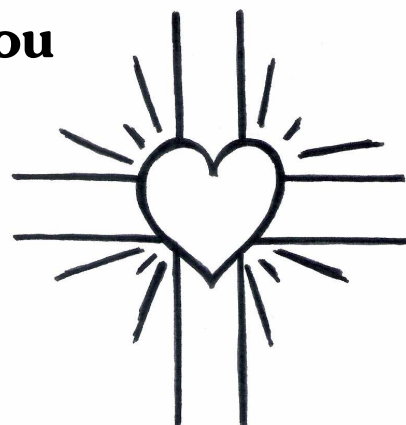
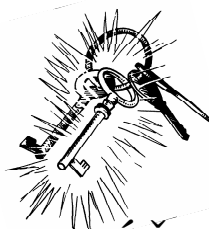
11⁰⁰ mše svatá

17⁰⁰ koncert duchovní hudby

18⁰⁰ mše svatá

14³⁰ velká hra pro děti „HON ZA KLÍČI K POKLADU“

sraz u kostela

PONDĚLÍ 17. 10. - PÁTEK 21. 10.

7³⁰ mše svatá - přede mší svatou růženec

po mši svaté misijní kázání

adorace před Nejsvětější Svátostí oltární

16⁴⁵ misijní kázání

18⁰⁰ mše svatá - přede mší svatou růženec

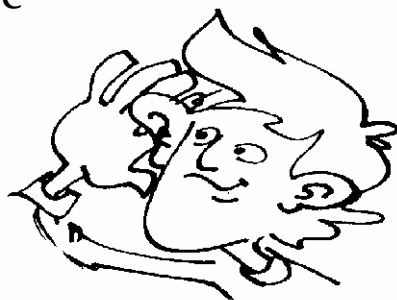
po mši svaté stavovská promluva

po - pro ženy; út - pro muže; čt - pro manžele; pá - pro rodiče

po, út, čt, pá **16³⁰ mše svatá pro děti** v kapli sv. Josefa

po, út, čt, pá **17³⁰ mše svatá pro mládež** v kapli sv. Josefa

středa **18⁰⁰ mše svatá pro děti a mládež** v kapli sv. Josefa

Některé body programu v průběhu misijního týdne:

KAJÍCÍ PROCESÍ *svíčky a pochodně s sebou*
středa po mši svaté cca v 19⁰⁰

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI
čtvrtek od 14⁰⁰; pátek přede mší svatou a po mši svaté
do posledního kajícíka a od 22⁰⁰ během adorace

SOBOTA 21. 10.

17⁰⁰ hlavní bohoslužba misijního týdne
se stavěním misijního kříže

PROGRAM LIDOVÝCH MISÍ

Myslivořice

NEDĚLE 16. 10. 2011

9³⁰ mše svatá

PONDĚLÍ 17. 10. – PÁTEK 21. 10.

14⁰⁰ – 15³⁰ adorace

15³⁰ – misijní kázání

16⁰⁰ růženec

16³⁰ mše svatá

po mši svaté stavovská promluva

po – pro ženy; út – pro muže; čt – pro manžele; pá – pro rodiče

16³⁰ mše svatá pro děti a mládež v kapli v Diakonii

pondělí, středa, čtvrtek, pátek

Některé body programu v průběhu misijního týdne:

KAJÍCÍ PROCESÍ *svíčky a pochodně s sebou*
středa po mši svaté cca v 17³⁰

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI
čtvrtek od 15⁰⁰; pátek od 15⁰⁰

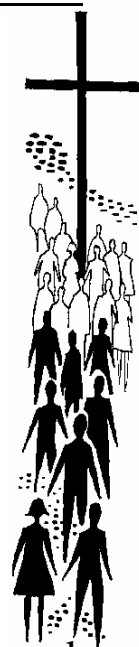
SOBOTA 21. 10.

15⁰⁰ hlavní bohoslužba misijního týdne
se stavěním misijního kříže

Noční adorace:

V Myslivořicích bude vystavena Nejsvětější Svátost oltární v pátek k soukromé adoraci od 22⁰⁰ do 24⁰⁰. V Jaroměřicích nad Rokytnou bude vystavena v pátek ve 22⁰⁰. Během adorace bude také příležitost ke svátosti smíření. V sobotu v 5⁰⁰ ráno na závěr adorace bude v kostele sloužena mše svatá pro mládež.

Pátek je postní den. Prosíme, aby se k přísnému půstu připojili všichni, kteří pochopí... A aby ho obětovali za zdar lidových misí.

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy. Komu jsou určeny? Všem, kteří patří do jednotlivých stavů. Týkají se totiž našeho základního povolání a tím je být dobrým křesťanem – dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco – úkoly – máme společné nebo podobné – jiná je cesta (úkoly) **muže, ženy, rodičů a manželů**.

Na tyto **čtyři stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v Myslibořicích cca v 17.30., v Jaroměřicích nad Rokytnou cca v 19.00, a to v pondělí pro ženy, v úterý pro muže, ve čtvrtek pro manžele a v pátek pro rodiče. Zveme.

P. Milan Plíšek

Žehnání domů

K misiím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Před misiemi, a to od pondělí 10. 10. kněží navštíví jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v tomto domě (bytě). Žehnání znamená vyprošování dobra. Následuje pokropení svěcenou vodou. Dále předá potvrzení o žehnání domu. Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni, kdo jsou zrovna doma. V duchu se připojí k modlitbě kněze. Prosí se v ní, aby všichni zde žijící získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Je možné se společně pomodlit základní modlitbu křesťanů Otče náš (není to však nutné a nemusí se bát ani ti, kdo tuto modlitbu úplně neznají).

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (o. Nik)

Vzpomínka na svaté misie

Vzpomínka na svaté misie z roku 1947 v mé rodné farnosti, kdy jsme všichni s nadšením vítali misionáře a také s poděkováním, že se mohly misie konat. Bylo totiž po 2. světové válce a také jsme zde nemuseli být.

Jednu modlitbu z té doby mám často na mysli:

*Večer, než k spánku ulehnu, k Bohu své ruce pozvednu, jenž chválen bud'
a veleben, za vše, cos dal nám (rodině) tento den, a jestli v čem jsem pochybil,
prosím bys mně to odpustil, pak spokojeně mohu spát, můj anděl bude u mě stát.*

A mám naději, že i v naší farnosti zavane Duch Boží a rozehřeje některá srdce.
Bohu díky!

Marie

JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

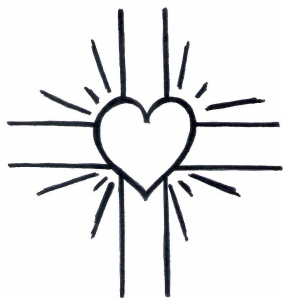
Hlavním kostelem jaroměřické farnosti je chrám svaté Markéty, který je součástí zámku a vznikl téměř současně s jeho barokní přestavbou. Na jeho vzniku se proto podíleli i stejní mistři. V první třetině 18. st. tak vznikl kostel propojený se západním křídlem zámku. Hrabě Jan Adam Questenberk mohl přímo ze svých pokojů vstoupit do jedné z oratoří. Chrám sloužil jako zámecká kaple a také jako děkanský kostel.

Lod' kostela má půdorys mírné elipsy. Tento tvar určuje i její vnitřní výzdobu. Celá koncepce výmalby je většinou prováděna symbolicky do kříže a graduje po vertikále až k Bohu, do samého nebe plného světců vyobrazených v kopuli. Autorem fresek je Karel František Temper. Oslavy sv. Markéty na klenbě presbytáře František Antonín Findt, který je i autorem oltářního obrazu „Stvoření světa“, kde najdeme osm srovnání a spojení Starého zákona s Novým. Z vnitřního vybavení je nejstarší cínová křtitelnice z r. 1612 a kazatelna z r. 1698, ostatní výzdoba pochází z první pol. 18. stol. Rokokový mariánský oltář byl přenesen z Paříže až v 60. letech min. stol. při celkových opravách kostela za pana děkana Václava Kücklera. Tomu se během dlouholeté rekonstrukce podařilo vytvořit slohově čistý barokní svatostánek. Kostel má dvě věže. V severní věži jsou čtyři zvony: sv. Markéta z r. 1702, který jediný nebyl zrekvírován a od r. 1994 zvon sv. Václav, Panna Maria Pomocnice a umíráček sv. Josef.

Historie farnosti spadá určitě dál, než jsou písemné záznamy ve farních kronikách. Býval zde různý počet kněží i věřících, mnohdy se měnilo i vyznání. Pro nás je velmi důležité si uvědomit, kolik proseb a díků v našem městě za tu dlouhou dobu zaznělo. Již před r. 1382 byl zřízen špitál pro nemocné a staré, jehož obyvatelé určitě děkovali Bohu za své milodárce. Když hrabě Jan Antonín Questenberk nechal v 70. letech 17. st. postavit špitál s kaplí sv. Kateřiny, vznikl dokonce rozpis bohoslužeb a modliteb. K loretánské kapli, která byla součástí kláštera Servitů, proudilo přes sto let mnoho poutníků. V původně hřbitovní kapli sv. Josefa byly slouženy bohoslužby za zemřelé. V malých kapličkách přifařených obcí se místní scházeli k pobožnostem a občasným bohoslužbám. Historie farnosti je dlouhá. Je na nás, abychom pomyslný článek řetězu, který nás spojuje se všemi věřícími před námi i po nás, nepřerušili. Kněží, kteří vedli Boží lid, často zanechali i památky, které nám připomínají jejich štedrost; P. Pavel František Polach, jež dal svým nákladem postavit sochu sv. J. Nepomuckého a kříž se sochou sv. Magdaleny. Působili zde vzácní kněží, na které mnozí farníci vzpomínají. Např. P. Josef Peksa, kněz vzdělaný, spravedlivý, dobročinný, který s úsilím pracoval v Jaroměřicích do r. 1947. Moudrostí, láskou a statečností v období obou totalit vynikal P. Jan Podveský, který své utrpení obětoval především za farníky. V uších pamětníků dosud zní jasný hlas jeho trubky na Štedrý večer z věže kostela a jeho láskyplné oslovení každého „Milý příteli“. Nezapomenutelně se vryl do srdcí mnohých autor knih „Hořící srdce“ P. Alois Pekárek, jehož kázání s osobní zkušeností, příběhy a velkou moudrostí oslovovala všechny posluchače. Poslední z jaroměřických děkanů P. Václav Kückler doslova zachránil a vyšperkoval perlu našeho města, chrám sv. Markéty. Každý ze salesiánů, kteří zde v nedávné době působili, zanechal výraznou stopu zejména u mládeže, dětí a ministrantů.

Každý z kněží zde zasel nějaké semínko Božího Slova do duší svěřených, které možná v této době má přinést užitek.

Mirka Prokopová

Marie Rezková

Snad každé město i vesnice má rodáka, na kterého je hrdá. My křesťané zvláštním způsobem vzpomínáme a máme v úctě ty, kteří nejsou známí pro slávu světa, ale kteří ukazovali svoji hlubokou víru a věrnost Kristu a lásku k bližním. Jejich život byl hledáním Boží vůle a jejím naplňováním až k úplnému odevzdání sebedarováním, sebeobětováním.

Takovou osobností byla i Marie Rezková (28.5.1925 – 11.5.1951). Narodila se v Jaroměřicích nad Rokytnou. Podle deníku měla ještě sedm sourozenců. Ráda vzpomínala na učitelky a kněze svého dětství. Velkým přínosem bylo působení P. Jana Podveského. Ten pracoval s mládeží a také v Orle. Při této příležitosti mu Marie pomáhala. Začala pravidelně chodit do kostela a vedení svého duchovního života svěřila plně P. Janovi. Jedna z kamarádek jí zprostředkovala práci ve Zlíně, kde pracovala v továrně u Bati. Dostávala se do společenství mládeže a přišla i do kontaktu se salesiány ve Fryštáku. Velmi silně ji ovlivnila smrt Aničky Zelíkové, která zemřela 11.9.1941 jako dobrovolná oběť lásky a smíru za duše. Život Marie Rezkové byl také prostoupen obětmi a sebezáporem, hodně se modlila za kněze. Mnozí považovali proto zprávu o její tragické smrti jako přijatou oběť za ně.

Z dopisů Marie Rezkové P. Podleskému

13. 3. 1951

Pán Ježíš si úžeji přitahuje mou duši k sobě. Snad nikdy jsem mu tak cele nepatřila jako nyní. Přemohl mne svou láskou, svou nekonečnou dobrotou...

15. 4. 1951

Měním se, milostí Boží prožívám i tmu v duši se stejnou oddaností. Sílí mne konání křížové cesty. Ježíš mlčel, vzal kříž, klesl, povstal. Život lidský odráží se na této cestě křížové. Život mých drahých i můj rýsuje se mi nad každým zastavením. A nad posledním svitnou mi červánky věčného vzkříšení. Život je velký zápas, než je dobojován. Co je v něm bolestných ran, porážek i vítězství, žalu i radosti, útěchy i beznaděje. A na každé – Proč? Odpoví kříž. Kdo jinde hledá odpověď, zatrpkne.

6. 5. 1951 (asi poslední dopis před její smrtí a před zatčením P. Podleského)

Utrpení, oběť má větší cenu než všechno ostatní. Poslední dny se mi dostává světla poznání o lásce Ježíšově k nám. Chápu, jak je třeba býti smírnou obětí, jak třeba je modlitby... Kéž Vás posílí Duch Svatý, abyste byl knězem dle Srdce Ježíšova.

V naší farnosti je jistě mnoho těch, kteří odevzdali svůj život Bohu. Záleží na nás, zda k nim patříme a tento důležitý krok pro věčnost jsme plně udělali.

P. Jan Kovář

Když Bůh s námi, kdo proti nám

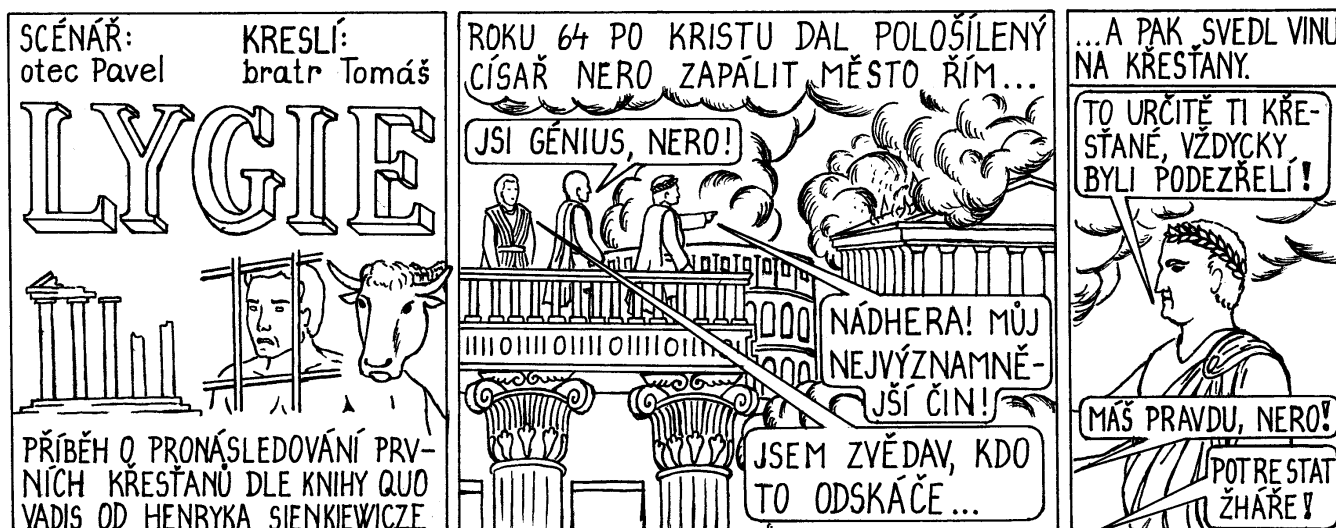
Už více jak 400 let svolává k bohoslužbám a zvoní při různých příležitostech zvon z r. 1609, který byl ulit, jak hlásá nápis: „Ke cti a chvále Bohu“ a ještě starší zvon z r. 1550 s nápisem: „Když Bůh s námi, kdo proti nám“. Tyto zvony budou svolávat také k bohoslužbám při letošních lidových misiích do našeho kostela, ve kterém se scházely celé generace našich předků. Ti, kdo zakládali tehdejší osadu, jejíž počátky lze klást do 11. st. a zvláště ti, o nichž se zmiňují první historické listiny, byli jistě lidmi, ve kterých byla víra samozřejmostí a životem. Už dcera Artleba, u něhož se poprvé objevuje přídomek z Myslibořic, se stala řeholnicí r. 1271 a od r. 1292 převorkou kláštera v Oslavanech. R. 1260 daroval Artleb patronát kostela v Myslibořicích oslavanskému klášteru.

Značně zasáhla náboženský život reformace, kdy oslabil zvláště svátostný život farníků. R. 1629 konal v Myslibořicích misie Jeruška ze Znojma, který prý obrátil ke katolictví 200 lidí. Tento počet farníků je uváděn i v r. 1677, kdy byl do Myslibořic přifařen i Klučov a Petrůvky. R. 1704 byla farnost oddělena od lipnické a patron kostela (fundátor Ondřej z Ostašova) restauroval kostel a vybavil ho potřebným liturgickým vybavením. Nadace při kostele byly založeny r. 1742 Františkem hrabětem z Ostašova a r. 1743 Kateřinou Evou, hraběnkou z Ostašova. Ta založila kolem r. 1755 bratrstvo sv. Jana Nepomuckého, které mělo vlastní parametry a obdrželo z Říma odpustky. Po nástupu Josefa II. dochází k devastaci jak duší, tak staveb. R. 1820 vše, co náleželo bratrstvu sv. Jana Nepomuckého, včetně zlaté monstrance, věcí ze stříbra atd. muselo být odevzdáno státu. R. 1819 byl kostel opraven včetně věže. Než došlo k rozšíření kostela v polovině 19. st., měl kostel vedle hlavního dva boční oltáře zasvěcené sv. Antonínu Paduánskému a Čtrnácti svatým pomocníkům.

Vrátí se alespoň část potomků bývalých zbožných rodičů a prarodičů k víře a do kostela?

P. Jan Kovář

Heslo misií

Heslem misií v Jaroměřicích n/R a v Myslibořicích je: „**K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misií. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misií. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Jaroměřice n/R a Myslibořice, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článku tak, že v této farnosti žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misií nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!

P. Marek Dunda

K MISIÍM SE PŘIPOJÍM, DOBRO V SOBĚ PROBUDÍM.

Týkají se misie jen Afriky?

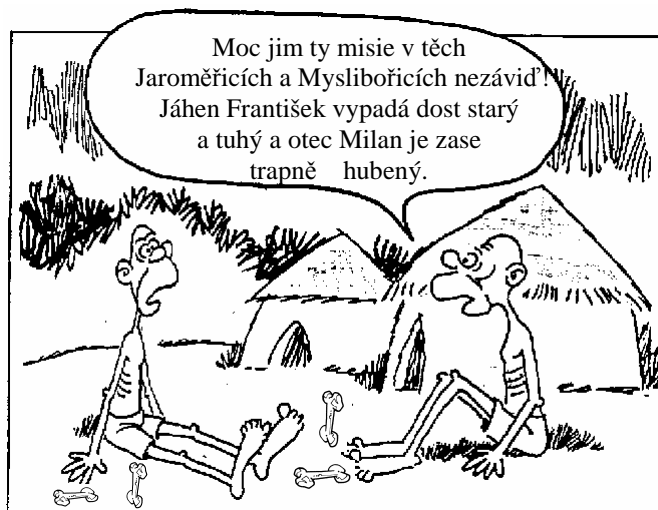
Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajin, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto

významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání* (*missio*) přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěruje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Dřívější misie

Odpověď na to, co jsou misie, najdete jinde v tomto zpravodaji, ale tady bych rád vysvětlil, jak jsme se k nim dostali. Farní tým (FATYM) má jednu ze svých zásad: věnovat se důležitým činnostem, kterými se jiní zatím dostatečně nezabývají. Proto jsme se například začali starat o farnost Jeníkov u Duchcova, kde už delší dobu žádný kněz nepůsobil. Dále jsme si před několika lety pořídili tiskárnu a vydali už víc než sto publikací s duchovní tematikou srozumitelnou široké vrstvě čtenářů. Pravidelně pořádáme pěší poutě na Velehrad a na další poutní místa.

Před čtrnácti lety přišel otec Pavel Zahradníček s myšlenkou, že by nebylo špatné zkusit udělat lidové misie. Prozkoumali jsme staré materiály, jakým způsobem lidové misie probíhaly před nástupem totality, poučili jsme se v cizině a pak jsme začali... Byli jsme překvapeni. I když naše společnost vypadá dost ateistická, přesto lidé cítí, že svůj život chtějí postavit na základních křesťanských hodnotách (pravda, věrnost, seriózní jednání, spravedlnost, soucit se strádajícími). Mnohdy se setkáváme i s lidmi, kteří v sobě mají bolest nebo otázku, kterou by chtěli řešit s někým, ke komu by mohli mít důvěru. My kněží jsme už při lidových misiích vyslechli stovky lidských příběhů a zpovědí. Někdy se otevřely velmi staré bolesti, které byly jako hnisající vřed. Misie jsou příležitostí otevřít se také víc Pánu Bohu a duchovním hodnotám.

P. Marek Dunda

Ztišení a naslouchání

Hlavní příčina neshod a všech neporozumění mezi lidmi je v tom, že se nesnažíme poctivě naslouchat druhému, pochopit ho. Málo mlčíme v pravý čas. Na tomto příkladu si můžeme uvědomit duchovní rozměr mlčení. Tak, jak mluvíme s lidmi, stejným způsobem mluvíme s Bohem. Jestli chceme pochopit Boží plány s naším životem, Boží svět, ve kterém žijeme, měli bychom mu naslouchat.

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misíí je kající procesí. V Jaroměřicích n/R i v Myslibořicích bude ve středu. Bývá zvykem, že při lidových misíích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – například nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví a chamtivost, která někdy jde až za hrob. Ve výčtu těchto a podobných hříchů bychom mohli ještě dál pokračovat. Každý z nás už byl určitě některou z těchto hrozných skutečností zasažen. Po pravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezřekne zla, nezaujme postoj kajícínosti a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misíích by se aspoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec.

Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem v Myslibořicích k jednomu z křížů a v Jaroměřicích n/R ke kříži, kde rád sedával Otokar Březina. Budeme odprošovat za hříchy, které se udály v Myslibořicích a v Jaroměřicích n/R od posledních lidových misíí (a to už je pěkných pár desítek let). Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodu nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmou hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani když vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahy začínat znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenal.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- vychovával jsem křesťansky své děti?
- ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církvi neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství, co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- kradl jsem? (i ze společného)
- ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

** v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku!*

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve sv. zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Opuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“. Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé. Svátá zpověď zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

P. Leo Zerhau

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Jde o takový experiment v řídkce obydlené pohraniční oblasti na Znojemsku. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Bydlíme na těchto farách: ve Vranově n/D, ve Štítarech, v Lančově, ve Stálkách, v Olbramkostele, v Jeníkově a v Příměticích (jde o severozápadní předměstí Znojma), ve Chvalaticích, v Korolupích a ve Vratětině. Kromě sedmi kněží a jednoho jáhna patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek, které patří do našeho společenství a na rok nebo i déle nám pomáhají.

Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově n/D, pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, letní tábory a chaloupky, exercicie (duchovní cvičení) pro mládež i dospělé, Tiskový apoštolát FATYMu – máme tiskárnu a tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk dále nabízíme (některé vezmeme i s sebou na misie do Jaroměřic n/R i Myslibořic), projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi www.TV-MIS.cz. Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se.

Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Tiskový apoštolát FATYMu

Společenství FATYM, které lidové misie vede, má svou tiskárnu a tiskne knihy a brožury, které mají přispět k duchovnímu povzbuzení všech, ke kterým se dostanou. Jsou velmi levné (jen za příspěvek na materiál 2 – 20,- Kč), čtivé a s řadou duchovních impulsů, které vedou čtenáře k přemýšlení nad hlubšími hodnotami. Postupně budou některé výtisky v kostele nabídnuty. Budeme jen rádi, když se dostanou k co nejširšímu okruhu čtenářů.

Ve snaze zpřístupnit duchovní literaturu co nejvíce lidem jsou úplně texty našich knih i na internetu (www.fatym.com), kde si je můžete nejdříve sami přečíst a pak objednat ve více kusech k rozdávání svým známým, sousedům, nemocným, spolupracovníkům... Hodně titulů jako například poutavý cestopis „Pout' do Říma od A do Z“ nebo „Desatero“ je napsáno tak, aby zaujaly i širší okruh čtenářů.

P. Jan Richter (o. Nik)

Časopis Milujte se!

Již dlouho nám chyběl poutavý barevný křesťanský časopis „magazínového stylu“ se čtivými články. Takový, který by zaujal každého, i toho kdo zatím není moc věřící. Schválně to píš takto, protože si myslím, že úplně nevěřící člověk je větší vzácností než například úplně slepý...

No, a když něco není, tak lepší, než se nad tím jen rmoutit, je si to udělat... A tak jsme ve spolupráci s dalšími (například Hnutím pro život ČR a s Misionáři obláty Panny Marie Neposkvrněné) začali vydávat časopis Milujte se! Jeho název je odvozen od slov Pána Ježíše: „Nové přikázání vám dávám, milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás!“

Podařilo se zajistit, že nad vydáváním časopisu Milujte se! převzaly záštitu Sestry Matky Terezy v ČR. Již vyšlo osmnáct čísel časopisu – dohromady v nákladu cca 517 500 výtisků a v těchto dnech se připravuje devatenácté. Časopis vychází čtvrtletně a je nabízen jen za příspěvek na tisk. Doporučená výše je 20,- Kč, což u časopisu, který má zhruba 64 stran není mnoho.

Sídlo redakce je na vranovské faře: ŘKF, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí.

Další informace, kompletní starší čísla a možnost objednávek najdete na webu www.milujte.se.

P. Pavel Zahradníček

Jak lze žít trvale z hloubky?

Všechno co děláš, dělej cele, opravdově a s láskou!

Trocha humoru:

Jedna z odpovědí z ankety co víš o Adamovi:
„Adam byl první z dlouhé řady mužů, kteří si stěžovali na to, co jim žena připravila k jídlu.“

* * *

Při výzkumu na jižní Moravě se zjistilo, že některé ženy a dívky mají tento nečekaný názor na muže:
„Je lepší být krásná než chytrá, protože průměrný muž lépe vidí, než myslí.“

* * *

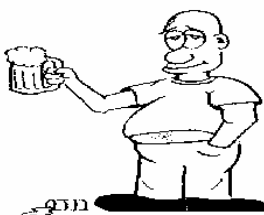

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne:
„Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí:
„A koho jiného bych měl mít rád?“

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru.
„Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví:
„Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Muž říká v rozhovoru s knězem:
„A taky jsem řekl tchyni, co si myslím.“
Pan farář jej přeruší:
„Synu, teď mluvíme o tvých chybách, ne o tvých hrdinských činech!“

* * *

Manželka vítá doma svého muže:
„Kdes byl?“
„V kostele.“
„A o čem kázal pan farář?“
„O hříchu.“
„A co říkal?“
„Hmm... Byl proti...“

V jedné nejmenované obci říká žena svému muži:
„Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

* * *

Ptá se misionář jednoho muže při žehnání domů:
„Jste věřící?“
„Ne, jsem ateista!“
„Opravdu?“
„Jakože je Bůh nade mnou!“

* * *

V hodině náboženství paní katechetka zadala dětem namalovat pana faráře.
„Otíku, proč mu maluješ zelené vlasy?“
„Víte, paní katechetko, já nemám plešatou pastelku.“

* * *

Přijde chlap k doktorovi a říká: „Pane doktore, mně tmavnou nohy.“
„A umýváte si je?“
„A to pomáhá?“

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L.P. 2011 **Římskokatolická farnost Jaroměřice nad Rokytnou a Myslibořice**, vedená farářem P. Janem Kovářem. Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misií od 16. 10. do 22. 10. 2011. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!

www.fatym.com (rovněž doporučujeme navštívit www.knihovna.net a www.TV-MIS.cz)